

ת"פ 2174/09/15 - מדינת ישראל נגד נ כ-ט

בית משפט השלום בנתניה

28 מאי 2017

ת"פ 2174-09-15 מדינת ישראל נ' כ-ט

ת"פ 42528-12-15

מספר פל"א 243586/2015 אחר תיק נייר

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת נ כ-ט

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רוני אלסטר

הנאשמת ובא כוחה עו"ד ניסים

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשמת הודתה, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל בחובו הסכמה לעניין העונש או לעניין ההרשעה, בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירה של ניסיון תקיפה, עבירה לפי סעיפים 25+379 לחוק ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, מתגוררת הנאשמת בסמיכות לאחי בעלה ולגיסתה (להלן: "**המתלוננים**") במושב X. לנאשמת ולמתלוננים היה שער חשמלי משותף לחניית כלי הרכב כשהחיבור לחשמל היה דרך כבלים בקיר ביתה של הנאשמת. בין הנאשמת למתלוננים נתגלע סכסוך על רקע ירושה. בחודש אפריל 2015 הנאשמת החליטה לנתק את חיבור הכבלים מביתה לשער והוא נותר פתוח וללא חיבור לחשמל.

בתאריך 27.4.15 החל ויכוח בין הנאשמת למתלוננים. המתלוננת החלה לצלם באמצעות מכשיר הפלאפון שלה והנאשמת בקשה ממנה להפסיק זאת, דחפה לה את הפלאפון מהיד ותקפה אותה בכך שנתנה לה מכה על ידה

עמוד 1

והפילה את מכשיר הטלפון הנייד. המתלונן ניסה להפריד בין המתלוננת לנאשמת והנאשמת הדפה אותו.

בתאריך 30.5.15 הנאשמת תלשה כבל חשמלי שחיבר בין מנוע השער לבין כבל החשמל בביתה לאחר שחובר מחדש לקיר ביתה ע"י המתלוננים, ללא הסכמתה. בנסיבות אלו, משפנה המתלונן לנאשמת, הנאשמת ניסתה לתקוף אותו בכך שהניפה את רגלה לעברו. אף בתאריך 6.6.15 משכה הנאשמת בחוזקה כבלים חשמליים מקיר ביתה ועקרה אותם ממקומם, לאחר שהותקנו ע"י המתלוננים ללא הסכמתה.

2. טרם הטיעונים לעונש, התבקש שרות המבחן להכין תסקיר בעניינה של הנאשמת.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש-

3. ב"כ המאשימה טענה כי עניינה של הנאשמת אינו עומד בתנאי הלכת כתב, שכן לא הוכח נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתה של הנאשמת. בהמשך לזאת, בקשה התובעת להרשיע את הנאשמת בעבירות אשר בביצוען הודתה הנאשמת. עוד הפנתה התובעת לכך שבהתאם לתסקיר שרות המבחן, התקשתה הנאשמת לקחת אחריות על מעשיה והשליכה חלק ממנה על המתלוננים, תוך שגלתה גם יחס לא עקבי כלפי ההליך הטיפולי. באשר לעונש, נטען כי יש להטיל על הנאשמת ענישה מוחשית בדמות של"צ, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

עוד אוסיף, כי לעיון ביהמ"ש הוגשה הצהרת נפגעת עבירה אותה מלאה המתלוננת. מן ההצהרה ניתן ללמוד כי המתלוננת איננה שבעת רצון מהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים וכי לשיטתה יחס מקל כלפי הנאשמת יעודד המשך התנכלויות שלה כלפי המתלוננים. לדברי המתלוננת, היא סבלה כתוצאה מהתנהלות הנאשמת כלפיה ויש לה סיוטים בלילה בגין הנאשמת.

4. בטיעוני הסדורים והמלומדים, ביקש הסנגור להימנע מהרשעתה של הנאשמת ולאמץ את המלצות שרות המבחן בנוגע לעונשה של הנאשמת. בעשותו כן, הפנה הסנגור לנתוניה האישיים של הנאשמת, כבת 67, נטולת הרשעות קודמות, אם לשלושה ילדים וסבתא לנכדים, אשר נהלה עד כה אורח חיים נורמטיבי ומתפקד לחלוטין. עוד צוין, כי הנאשמת עובדת בתחום ההסעדה במסגרת רשת "....", לשביעות רצון מעסיקה. לשיטת ההגנה, מעסיקה של הנאשמת אינו מודע להליך הפלילי וכי ככל שתורשע בדיון, יש חשש שתפוט ממוקם העבודה ותתקשה למצוא מקום עבודה חלופי מחמת גילה. לאור הסכסוך הרכושי והאישי של הנאשמת עם בעלה, הצורך שלה בעבודה הנו ממשי. הוסיף הסנגור וציין, כי המלצת שרות המבחן תומכת בעתירת ההגנה להימנעות מהרשעת הנאשמת.

כן נטען, כי סוג העבירות בהן הודתה הנאשמת מאפשר להימנע מהרשעתה שכן מדובר בעבירות עוון, מרף חומרה נמוך, כאשר יש ליטול בחשבון אף את נסיבות הרקע, את הסכסוך המשפטי ואת התנהלות המתלוננים כלפי הנאשמת. הוגשה מטעם הנאשמת אסופת פסיקה של מקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשמים בדיון, לרבות בעבירות דומות (נ/4 ו - נ/3).

באשר לעונשה של הנאשמת, גרס בא כוח הנאשמת כי יש לזקוף לזכות את הנאשמת את הודאתה בעבירות המיוחסות לה, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמן של עדי התביעה ואת העובדה שבגין העבירות שבנדון נעצרה הנאשמת, למשך לילה אחד, לראשונה בחייה. עוד יש להתחשב במצבה הכלכלי של הנאשמת ובשכר אותו משתכרת כיום, כמו גם בתפקודה החיובי והראוי לאורך שנים ארוכות, כעולה מן המכתבים והמסמכים שהוגשו מטעם ההגנה (נ/1). לשיטת בא כוח הנאשמת, אין להטיל על הנאשמת מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים וזאת בשים לב למצבה הכלכלי של הנאשמת, לכך שלא נגרם נזק גופני למתלוננים ולעובדה שבמסגרת הליך אזרחי שהתקיים בין הצדדים, חויבו המתלוננים לשאת בעלות תיקון השער החשמלי, כשהנאשמת הסכימה כי החיבור לחשמל יהיה דרך ביתה, כפי שהיה בעבר.

5. בדברה האחרון הביעה הנאשמת חרטה על מעשיה ומסרה כי היא משלמת עליהם מחיר אישי ורגשי. הנאשמת מסרה כי פניה לשיקום חייה וכי עד כה נהלה אורח חיים נורמטיבי ללא כל הסתבכות עם החוק. הנאשמת בקשה להדגיש את חשיבות העבודה עבורה, נוכח היותה פרודה מבן זוגה ואת חששה פן תפוט מעבודתה ככל שיוודע למעסיק אודות הרשעתה בדין. הנאשמת עתרה להימנע מהרשעתה בדין והביעה נכונות ורצון לבצע עבודות לתועלת הציבור.

תסקיר שרות המבחן-

6. מן התסקיר עולה כי הנאשמת כבת 67, נשואה ואם לשלושה ילדים בוגרים, סבתא לחמישה נכדים. החל משנת 2015 עובדת בחברת קייטרינג בתפקידים הכוללים שירות לקוחות והכנת אוכל. היחסים בין הנאשמת לבעלה עלו על שרטון וכיום קיים ביניהם נתק רגשי והליכים משפטיים. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, התקשתה ליטול אחריות על המיוחס לה והשליכה האחריות על אופן התנהגות המתלוננים כלפיה בשנים האחרונות. הנאשמת החלה בטיפול פסיכולוגי נוכח מצבה המשפחתי והשפעותיו עליה. להתרשמות שרות המבחן, הנאשמת בצעה את העבירות על רקע תחושות כעס ואיום מצד בני משפחתה המורחבת מצד בעלה, כשקודם לכן נהלה אורח חיים תקין ונמנעה ממעורבות פלילית. ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבול. על הנאשמת להוסיף ולקחת חלק בהליך טיפולי כדי להפחית סיכון להישנות התנהגות דומה. נוכח העובדה שעבודתה של הנאשמת כשכירה מהווה עבורה עוגן יציב ומקור פרנסה, מומלץ לשקול בחיוב הימנעות מהרשעת הנאשמת. עוד הומלץ להעמיד את הנאשמת בצו מבחן למשך שנה ולהטיל עליה צו של"צ בהיקף של 120 שעות. העבודות תבוצענה במסגרת אגף הרווחה בעיריית כפר סבא בשילוב עם מרכז יום לקשיש.

דיון והכרעה בסוגיית העתירה להימנעות מהרשעתה של הנאשמת -

7. בהתאם להלכה הפסוקה (ראו ע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י, פ"ד נב(2) 337), כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים - יש להרשיעו בדין. נדרש קיומם של שני תנאים מצטברים בכדי שבית המשפט יימנע מהרשעת נאשם אשר הוכחה אשמתו: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע

באופן מהותי בשיקולי הענישה. עוד נקבע בהלכת כתב כי בית המשפט יפעיל סמכותו בהקשר זה רק במקרים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן.

8. **ברע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מ"י** (פורסם בנבו, ניתן ב- 10.11.14), שב ואימץ בית המשפט העליון את העקרונות שהותוו בהלכת כתב, בהבהירו כדלקמן:

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה (עניין לוזון; רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.4.2014); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013)). החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם. אימוץ עמדתו של המבקש, עלולה להוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של החריג, ואת זאת אין בידי לאפשר. יתר על-כן, המבקש אף לא טרח לתמוך את טענתו בתשתית ראייתית מתאימה, ולטעמי אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש" (סעיף 10 לפס"ד, הדגשות שלי-ה.ר.ש).

כלום הוכחה פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו של הנאשמת כתוצאה מהרשעתה?

9. לאחר ששקלתי את הראיות והטיעונים שהוצגו בפניי, לא מצאתי כי הוכחה תשתית ראייתית מספקת לצורך הוכחת פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו של הנאשמת כתוצאה מהרשעתה.

הנאשמת כבת 67, מועסקת בחברת קייטרינג בעבודות הכוללות הכנת אוכל, שירות לקוחות ועבודה בקופה. הוצג מכתב מן המעסיקה לפיו היא אהובה ומוערכת ועובדת לשביעות רצון מעסיקה. לא נטען כי הנאשמת נדרשה להציג תעודת יושר בתחילת העבודה וממילא לא הוכח כי היא נדרשת להוסיף ולעשות כן מדי תקופה. לא הובא בפניי שמץ של ראיה, לפיה הנאשמת עתידה לאבד את עבודתה כתוצאה מהרשעתה בדין וסוג וטיב העבודה אינם מצביעים, על פניהם, אודות צפי ממשי לפיטורי הנאשמת כתוצאה מהרשעתה. בהתאם לפסיקת ביהמ"ש העליון, אין די בהקשר זה בחששה הסובייקטיבי של הנאשמת ובהיעדר תשתית ראייתית מתאימה אין מקום לקביעה לפיה הרשעת הנאשמת תפגע בתעסוקתה העתידית. שרות המבחן המליץ אמנם לשקול בחיוב הימנעות מהרשעת הנאשמת, נוכח היעדר הרשעות קודמות וחששותיה של הנאשמת בדבר פגיעה בפרנסתה, ברם לא ציין כי הוצגו בפניו ראיות לפגיעה קונקרטית בנאשמת, ככל שתורשע בדין.

בנסיבות אלו, אין די בגילה של הנאשמת ובחששותיה מפני הרשעה כדי לבסס תשתית ראייתית לקיומה של פגיעה קשה וקונקרטית בנאשמת כתוצאה מהרשעתה. בהקשר זה אוסיף, כי חזקה על כל מעסיק של הנאשמת, שיטיב לשקול בנוגע אליה את מכלול הנתונים הנוגעים לעניין, לרבות היות העבירות ברף חומרה נמוך, ההמלצות החיוביות שנתנו בהקשרה של הנאשמת והעובדה שהרשעתה בדין איננה מאפיינת את התנהלותה הנורמטיבית עד כה.

לא למותר להבהיר, כי עיינתי בקפידה בפסקי הדין אליהם הופניתי מטעם ההגנה ובהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשמים בעבירות דומות, אולם לא מצאתי כי ניתן ללמוד מהם לענייננו. חלק מפסקי הדין עסקו במקרים בהם נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשם על רקע הסדר מוסכם בין הצדדים, וברי כי אין בהם כדי להוות תקדים. ברובם המכריע של המקרים דובר בנאשמים אשר יכלו להצביע על פגיעה קונקרטית ומוחשית בעיסוק, במקצוע או במשלח יד בו עסקו, מה שאין כן במקרה שבפניי. באחד המקרים (עפ"ג (מרכז) 30665-08-13 י.ל. נ' מ"י), דובר בנאשם בעל בעיות נפשיות חריגות, כאשר הוצגו חוות דעת פסיכיאטריות לפיהן הרשעה תפגע בצורה מוחשית בסיכויי שיקומו. ביהמ"ש ציין בצורה מפורשת כי אין בהחלטתו לבטל את הרשעת הנאשם כדי לשמש תקדים למקרים אחרים.

משלא הוכח בפניי קיומו של התנאי הראשון בהלכת כתב, אני דוחה את בקשת ההגנה להימנע מהרשעתה של הנאשמת ומרשיעה את הנאשמת בביצוע העבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשה של הנאשמת-

10. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

11. ערך חברתי משמעותי המוגן בעבירות נשוא תיק זה הנו הצורך לספק לכל אדם הגנה מפני תקיפה אלימה, העלולה לסכן את בריאותו, להפר את שלווה נפשו ולערער את תחושת הביטחון שלו. ערך חברתי נוסף כרוך בהגנה על הקניין ועל הרכוש.

12. בחינה של נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מצביעה על פגיעה בערכים המוגנים, המצויה ברף חומרה נמוך. הנאשמת בצעה את העבירות המיוחסות לה על רקע סכסוך ירושה עם המתלוננים ובתגובה לפעולות שונות שננקטו על ידם (צילום הנאשמת ע"י המתלוננת באירוע הראשון וחיבור כבלים לקיר ביתה של הנאשמת ללא הסכמתה באירועים הנוספים). מעשי האלימות כלפי המתלוננים לא היו מתוכננים מראש. התקיפה וניסיון התקיפה מינוריים בעצמתם וכללו דחיפה ומכה על היד במקרה אחד והנפת רגל לעבר המתלונן, מבלי לפגוע בו, במקרה אחר. לא נגרם למתלוננים נזק גופני וגם פוטנציאל הנזק של מעשי הנאשמת נמוך. באשר לנזק שנגרם כתוצאה מניתוק כבל החשמל ע"י הנאשמת אציין כי גובה הנזק אינו מתואר בעובדות כתב האישום, מה גם שנראה כי הצדדים הגיעו להסדר בעניין זה במסגרת ההליך האזרחי שהתקיים ביניהם.

13. הפסיקה הנוגעת לענישה בגין העבירות בהן הורשעה הנאשמת הגורמת הנה רבה ומגוונת וברי כי בסופו

של יום ייקבע מתחם העונש ההולם בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו.

שני הצדדים עתרו להשית על הנאשמת צו מבחן ועבודות של"צ, כהמלצת שרות המבחן, אלא שלשיטת המאשימה יש לגזור על הנאשמת אף ענישה כלכלית בדמות פיצוי וקנס, לצד מאסר מותנה, בעוד שלשיטת ההגנה יש לאמץ את המלצות שרות המבחן ככתבן וכלשונן.

14. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור מעלה ולפסיקה המוכרת לי, מצאתי כי עתירת הצדדים להטיל על הנאשמת צו מבחן וצו של"צ, בהתאם להמלצת שרות המבחן, עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם, הנע בנסיבות העניין בין ענישה הצופה פני עתיד, לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

15. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

א. הנאשמת כבת 67, נשואה ואם לשלושה ילדים בוגרים, סבתא לחמישה נכדים. החל משנת 2015 עובדת בחברת קייטרינג בתפקידים הכוללים שירות לקוחות והכנת אוכל. היחסים בין הנאשמת לבעלה עלו על שרטון וכיום קיים ביניהם נתק רגשי והליכים משפטיים. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ונהלה עד כה אורח חיים נורמטיבי, חיובי ותורם לחברה. הנאשמת עתידה לקחת חלק בהליך טיפולי ונראה כי ההליך המשפטי היה עבורה גורם מרתיע ומציב גבול.

ב. מאז ביצוע העבירות מושא תיק זה, חלפו כשנתיים, במהלכן לא נפתחו כנגד הנאשמת תיקים נוספים. עובדה זו, לצד היעדר הרשעות קודמות, מלמדת כי העבירות אותן בצעה הנאשמת מהוות מעידה חד פעמית ואינן מאפיינות את התנהלות הנאשמת דרך קבע.

ג. הנאשמת משתכרת כ - 4,000 ₪ לחודש ומשכך הטלת ענישה כספית עתידה להכביד עליה. בהחלטה בתמ"ש 6299-09-15 (משפחה פ"ת) מיום 7.3.16 נקבע כי השער החשמלי יתוקן ע"י המתלוננים על חשבונם וכי הנאשמת תאפשר את החיבור לחשמל כפי שהיה בעבר.

ד. הנאשמת נטלה אחריות על העבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן, ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה. התרשמתי כי נטילת האחריות מצד הנאשמת מעידה גם על הפנמת הפסול שבמעשיה. עובדה זו תיזקף לזכותה של הנאשמת.

ה. הנאשמת הייתה עצורה בגין התיק דנן למשך לילה אחד, לראשונה בחייה.

16. בשקלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצאתי כי יש לגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית מתחם העונש ההולם. יתרה מזאת, בהיעדר נזק גופני כלשהו למתלוננים, בהיעדר אומדן לנזק כלכלי לרכוש, נוכח ההבנות אליהן הגיעו הצדדים במסגרת התיק האזרחי ובשים לב למצבה הכלכלי של הנאשמת, לגילה ולמצבה האישי של הנאשמת, כעולה ממכלול הנתונים שנפרשו בפניי, אינני מוצאת מקום להטיל על הנאשמת ענישה כספית. לא נעלמה מעיני הצהרת נפגעת העבירה, ברם נוכח היעדר הלימה מוחלט בין העובדות המתוארות בהצהרה זו לבין עובדות כתב האישום המתוקן, לא ניתן להעניק לה משקל מכריע.

17. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא תעבור הנאשמת על אחת העבירות בהן הורשעה או על כל עבירה הכוללת בחובה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם.

ב. צו מבחן למשך שנה.

ג. עבודות שרות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות אשר תבוצענה תוך שנה מהיום במסגרת אגף הרווחה בעיריית כפר סבא, בהתאם לתכנית שהוכנה ע"י שרות המבחן.

מובהר כי הפרה של צו המבחן או של צו השל"צ עלולים להוביל לדיון מחודש בעניינה של הנאשמת, לרבות הטלת עונש נוסף.

העתק פסק הדין יישלח לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתן והודע היום ג' סיוון תשע"ז, 28/05/2017 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני